

RITKÁN fordul elő, hogy az Afrika Tanulmányok szinte hetilaphoz mérhető aktualitással jelenjen meg, most azonban ezzel dicsekedhetünk. Legújabb számunk az Afrika és a sport címet viseli, s egyáltalán nem véletlenül a Dél-Afrikában zajló futball világbajnokság idejére került ütemezésre.

Mindenki emlékszik, mennyi fanyalgás és kétely kísérte ennek a mindennél népszerűbb sportág világbajnokságának előkészületeit. Az örök kérdők már azt is kétségbe vonták, hogy „jár-e” Afrikának ilyen rangos esemény, pusztán azért, mert a kontinensek közül egyedül itt nem rendeztek még vb-t. Majd azzal riogattak, hogy nem készülnek el időben a stadionok. Elkészültek, ráadásul világszínvonalon. Ekkor került terítékre a bűnözés kérdése, mintha mindenki áldozattá válna, aki csak beteszi a lábát Dél-Afrikába. A jó előre beharangozott szenzáció ezúttal is elmaradt, a megerősített rendőrség, a szervezők előrelátása és kitartó munkája nyugodt körülményeket eredményezett. Az utolsó kísérlet már némileg bágyadtabb volt, közvetlenül a vb megnyitója előtt sokan azért kezdtek el aggódni, vajon megtöltik-e majd a szurkolók a stadionokat? Ezeknek későbbi hasznosíthatóságát is már idejekorán kétségbe vonták a sok egyéb, a vb-re időzített infrastrukturális fejlesztéssel együtt. Nem a kárognak lett és lesz igazuk ezekben a dolgokban sem. Egyedül az afrikai csapatok sikeres szereplésének elmaradásában lehet igazuk, a mai erőviszonyok tükrében bizony kisebbfajta csodával érne fel már az is, ha akár csak egyetlen afrikai csapat eljutna az középdöntőig. Ám azt is tudjuk, hogy a részvétel, s nem a győzelem a fontos... S ebben az esetben ez komolyan is vehető.

Afrikának ma sikerre van persze szüksége, de az a siker sokféle lehet. A szerencse forgandó, a labda kerek, viszont egy ekkora világesemény sikeres lebonyolítása már messze nem a véletleneken múlik. A világ szeme ezekben a hetekben Dél-Afrikán, s vele együtt Afrikán van, s végre nem negatív összefüggésben. A sport, különösen a labdarúgás ráadásul olyan kohéziós erőt képvisel arrafelé, amelyhez foghatót minálunk talán csak az aranycsapat tudott. Egy sikeres világbajnokság megrendezése – akár-

Lectori salutem!

melyik nemzeti tizenegy nyerje is azt – önmagában még nem jelenti az „afropesszimizmus” hosszúra nyúlt évtizedeinek meghaladását, de fontos jelzés arra, hogy a kontinens fel akar és tud zárkózni a világ többi részéhez. S ha az irány jó, akkor már csak idő és kitartás kérdése, hogy ez mikor következik el. Akárcsak az, hogy egyszer afrikai ország nyerje a futball világbajnokságot.

*Dr. Búr Gábor
főszerkesztő*

AFRIKA és a mozgás elválaszthatatlanok egymástól. A zene, a ritmus a mindennapok része, a táncot, az önfeledt szórakozást a napfény kódolta az afrikai emberekre. A sport a közösségi élet fontos része, az utcákon, tereken srácok rúgják a bőrt, a gyerekek arcán hatalmas mosoly: ma te lőttél gólt, holnap én fogok. A gólokat ezekben a hetekben a dél-afrikai stadionokban rúgják. A labdarúgó világbajnokság megrendezésével Dél-Afrika hatalmas lehetőséget kapott, több százmillió ember figyelmé legalább

néhány napra a fekete kontinensre és erre a csodaszép és változatos országra terelődik. A sokat emlegetett problémák mellett kevés szó esik az összefogás erejéről. Afrikát még talán sohasem kovácsolta úgy össze egy esemény mint most. Mindenki felelősnek érzi magát a torna sikeréért, mindenki a legjobb, legszebb arcát igyekszik mutatni. Ez teszi a jövőbe vetett hitet még fontosabbá. A hitet, hogy a sport, a közös szurkolás, a siker íze közelebb hozza Afrikát hozzánk is. A foci jó helyen van, a foci megint hazaérkezett.